25ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6902 — 18 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1908 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 5 ՐԱՄԱԶԱՆ 1326 — 1 Octobre 1908 — 25me année — N. 6902

"ԱՐԵՒԵԼՔ„
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՈՅԱՃԵԱՆ
Ն. ՊԱԼԱՏ, ՂԱԼԱՏԱՑԻՈՒ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Ն. Պալատ համար տարեկան 80 Ղ.
» » վեցամսեայ 45 »
Գաւառներու համար տարեկան 108 »
» » վեցամսեայ 60 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան 25 Ֆր.
» » վեցամսեայ 20 »
Թղթատարի ծախքը մեր վրայ

ԱՐԵՒԵԼՔ

10 ՓԱՐԱ. ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ 10 PARAS

آره‌ولك
ارمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

ARÉVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ
ԵՐ. ՍՐՄԱՔԷՇԽԱՆԼԵԱՆ

ԲԱՑ ՆԱՄԱԿ
ՕՍՄ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՅԱՌԱՋԴԻՄՈՒԹԵԱՆ
ԿՈՄԻՏԷԻՆ

Ընկերնե՛ր,

Ձեր գիւղացիագործութիւնը, ձեր անձնուիրութիւնը փրկեցին Թուրքիան. Թուրքիոյ բազմամիլիոն ժողովրդի չբռնութիւնեցրեցն վրայ կ'օրհնաբանուի ձեր փառքը, անոր համար որ գիտեցիք, կռանքէ, տարագրութենէ, մահէ և հազարաւոր անհնարագրելի գայթակղութիւններէ ազատեցիք ձեզ հայրենիքը. այսքան վսեմ պատճառ մը կրնա՞ր աւելի մեծ արդարացում մը տալ ձեր հանգուցեալ հոգւոյն, վճռական քայլ և կտրուկ խօսք: Եթէ ձեր գործերը ճակատագրի կամքին ձգէք՝ ապահովելի և կործանարար պիտի ըլլայ մեր ապագան: Մեր գործիքը կրկին է. Քիւրտ ցեղասպանութեան մէջ խլրտում կայ. Սահմանադրութեան դէմ աչքով կը նային և չարունակ խորդուբորդութեան մէջ են. կասկածը մեր մէջ անդիմադրելի է, պահուիրքը մեծ: ... Կատարած կը վախնանք!!!

Տեսնելով ապրի է որ արտօրքներու աչխարհի մէջ կ'ապրինք. ուր ձիչ մը, թեկուզ վաղք մը արիւնիս կը սառեցնէ: Հասարակաց վայրագ աչխրէնին մէջ կը դանուինք. չդիպաստած ենք արիւնռուչտ մարդոցկը Թաճկոնով, Բիլոյով, Ֆաթկէյով, Բաչխալ և Ֆէյղուլլահով և ասոնց նման հարբեր տելի ցեղասպան արիւնաքրտու տաղտկներով: Քանի տարի ապրինք տոնիք մէկ մէկ հիւղակի մէջ կը բնակէին, զուրկ նորմական միջոցներէ, առանց կազատի և առանց ապրուստի: Վատահատու, մարդասիրաց Բիլան սէր է հիմա Մանոզլի, Ալիէմու, Հասան, վերին Արճմ, վարին Արճմ, Ֆօճիձին, Այնախաճայ, Թուզտրա, վերի Կեալին և Դէրինք անուն գիւղերուն. ունի 300ի չափ գինեայ բարքարոս մչակներ: Հազարէ աւելի մարդ ապահնած, բիւրաւոր կոյս աղջկներու և տարեերու պատիւը յանդատած է: Դէրինքի կիսկոյն անհուն տարատութիւնը փաչիներէն զատ ապահնեց տան ևրեք երիտասարդները: Ամիսհօճա գիւղի համբաւաւոր տարուտ Գոլտս ադա վանեցնելով Բիլայի ծայրագիղ ըղձախոնջութենէն՝ պայմանաւորած էր տալ անոր տարեկան 300 ոսկի՝ միայն գայն իր տունը հիւր չընդունելու համար: Գոլտս ադային Ալլահվէրտի անուն որդին մահացան ապահովիքի տակ երկու տարի է որ բնականիք, տուն և անասնական տարատութիւն ձգած տատնդական կը թափառի. Բիլա անոր բացակայութենէն օգտուելով ոչխար հազար քիլ կոտ ցորեն, չորս հատ ճոմպէճ և տարիր ոսկի խլած տարած է. յիշեցնելին բողոքներն անլսելի կը մնան: Ֆաթկէյլան տունի վառոմար: Թաճկինն ա՛լ տունի վառ և միւսներն տատնդի ձգտոյին:

Բացատրեմ Թաճկինի տարեկան եկեւմտութիւնը, հասկցնելու համար կրթնաւորական տարատութեանց արդիւնքը:

Առանց հաչուելու Երզնկա զրկուած ոսկիները, հետեւեալ ցուցակը ի նկատի առնել.

		Օ. Ո.
Ունի չորս կին. առանց խրատանչիներուն, գարդի, հագուստի ծախս	Օ. Ո. 150 =	600
Ունի տասը զաւակ, աստղ հագնելիքի և այլ ծախսեր	25 =	250
Ունի հարիւր յիսուն ծառայ, գինքի, վաճխուչախ, պայազկէր, հագուստ եւայն	20 =	3000
Տատնդներուն խրատանչիներուն որոչուած վարձք	10 =	1500
Իր տան և անձնական ծախսերը		350
Համադրութիւն		5700

Տասնըվեց տարուան մէջ երբ Թաճկին մը 91,200 ոսկիի ծախք կ'ընէ, չունենան է գիտնալ թէ օրական Թաճկիններ կան և քանի միլիոնի կը հասնին անոնց ծախսերը: Ինչո՞ւ չկարցնել երկրին երակները ծծող այս ահռելի գումարները: Պարկեշտ մը կիրաւութիւնը կը պահանջէ բազմակողմանի հոգեազդ, վճռական քայլ և կտրուկ խօսք: Եթէ ձեր գործերը ճակատագրի կամքին ձգէք՝ ապահովելի և կործանարար պիտի ըլլայ մեր ապագան: Մեր գործիքը կրկին է. Քիւրտ ցեղասպանութեան մէջ խլրտում կայ. Սահմանադրութեան դէմ աչքով կը նային և չարունակ խորդուբորդութեան մէջ են. կասկածը մեր մէջ անդիմադրելի է, պահուիրքը մեծ: ... Կատարած կը վախնանք!!!

Տեսնելով ապրի է որ արտօրքներու աչխարհի մէջ կ'ապրինք. ուր ձիչ մը, թեկուզ վաղք մը արիւնիս կը սառեցնէ: Հասարակաց վայրագ աչխրէնին մէջ կը դանուինք. չդիպաստած ենք արիւնռուչտ մարդոցկը Թաճկինով, Բիլոյով, Ֆաթկէյով, Բաչխալ և Ֆէյղուլլահով և ասոնց նման հարբեր տելի ցեղասպան արիւնաքրտու տաղտկներով: Քանի տարի ապրինք տոնիք մէկ մէկ հիւղակի մէջ կը բնակէին, զուրկ նորմական միջոցներէ, առանց կազատի և առանց ապրուստի: Վատահատու, մարդասիրաց Բիլան սէր է հիմա Մանոզլի, Ալիէմու, Հասան, վերին Արճմ, վարին Արճմ, Ֆօճիձին, Այնախաճայ, Թուզտրա, վերի Կեալին և Դէրինք անուն գիւղերուն. ունի 300ի չափ գինեայ բարքարոս մչակներ: Հազարէ աւելի մարդ ապահնած, բիւրաւոր կոյս աղջկներու և տարեերու պատիւը յանդատած է: Դէրինքի կիսկոյն անհուն տարատութիւնը փաչիներէն զատ ապահնեց տան ևրեք երիտասարդները: Ամիսհօճա գիւղի համբաւաւոր տարուտ Գոլտս ադա վանեցնելով Բիլայի ծայրագիղ ըղձախոնջութենէն՝ պայմանաւորած էր տալ անոր տարեկան 300 ոսկի՝ միայն գայն իր տունը հիւր չընդունելու համար: Գոլտս ադային Ալլահվէրտի անուն որդին մահացան ապահովիքի տակ երկու տարի է որ բնականիք, տուն և անասնական տարատութիւն ձգած տատնդական կը թափառի. Բիլա անոր բացակայութենէն օգտուելով ոչխար հազար քիլ կոտ ցորեն, չորս հատ ճոմպէճ և տարիր ոսկի խլած տարած է. յիշեցնելին բողոքներն անլսելի կը մնան: Ֆաթկէյլան տունի վառոմար: Թաճկինն ա՛լ տունի վառ և միւսներն տատնդի ձգտոյին:

Բացատրեմ Թաճկինի տարեկան եկեւմտութիւնը, հասկցնելու համար կրթնաւորական տարատութեանց արդիւնքը:

Առանց հաչուելու Երզնկա զրկուած ոսկիները, հետեւեալ ցուցակը ի նկատի առնել.

ԽՕՍՔԸ ՏՈՒԲ

Ոչ յանդիման կամարներ, ոչ նաւաձիգ չորեքնա՛, ոչ գրօչակ, ոչ նաւապաժոլիքն և ոչ խակ... չոր միջնադնակ մը:

Ազգատի առեւ հարս գացող աղջկան պէս, անշուք կերպով ներքնամոյ Պոլիսէն:

Հիմնոյ հանգոյց մէ հանգիստական ցոյցի մը արժանի ըլլալու համար քառասուն օր բաւ կեցած ըլլայ բառական չէր:

Եթէ ժամանակին սաիկա դիմադրէ, այն առեւտուան գառատութիւնէն կը խնդրէին որ փոխանակ երկու անգամ քան օրի... հարիւր ոսկի տարի տան ինձի:

Այսօր բարեկամներս, համակրողներս եթէ բան մըն ալ չընկերն գան... երեսփոխան կ'ընտրէին զիս:

Հաղար ուխ հարիւր ինսնաւոնը վեցէն առաջ բանառարկութենէն ամօթ մըն էր, քաչխատած էր:

Անկէց ի վեր աչխարհը փոխուեցաւ և կը անսանենք կոր մէ բանառարկութիւնը միակ համբան է ազգ որ մինչեւ պարլամէնթին անդամներուն առաջը կը տանի դէմքը:

Հիմայ կ'տնիծամ կոր գառատութեան... չատ խիստ ունեցած ըլլալուն համար:

Բիչ մըն ալ յանդուգնը նատպարնին է, եթէ չըսակը կ'ուզէք:

Ինչ կերպով որ գիտնաւորական Ձեր քաղ, կարգ անգամ չէր կրնար ըլլալ ինձի համար անչուշտ:

Անհնարագէս պղտիկ ոսկագործէն մեծ անձրդական չի կրնար չսիրել ամենքս ալ:

Բայց գոնէ ձեռքի սեղմում մը. չըբնութեան ծայրովը տրուած համբոյր մը, օդին մէջ ծածանող թաչկինակ մը, գոնէ պղտիկ պղտիկ փունջ մը մանուչակ...

Առնցմէ և ոչ մէկը, ոչնչէ:

Եթէ ոչ կոտրած, բայց ապահովագէս Բրիւսօմի անօթին պէս ձեղքուած արտով մըն է որ կ'ողնանակ Պոլիսը երբ մեր չորեքնաւը վար կուգայ քարափին:

Բոլոր ակնկալութիւններուս, իմ անուշ յոյսերուս échafaudageին փլլիլը զգացի նեղսի պես երբ կանգ առաւ ծովը ձեղքող մեքենան:

Եւ այդ պահուն, իրիկնամուտի այդ մէղմոյն մթնշաղին մէջէն երեւցող Պոլիսը այնքան ազուոր էր որքան ապուոր կ'ըլլայ նրբահիաս չղարչին հեռուէն ընդունարչուկ մարուղ թրքուհին:

Ինձի բան մը չի մնար ալ «Ա. ըլիք Հայկազունք» կ'երգեն կոր քարափին երկայնքը:

Սպիղռ ծխամորներուն ձայնը կայ միայն. մէկ մըն ալ չտեսնուուն վաչխատաւոր:

Ասոր համար է որ Պոլիս եկար, խո՛ղ ազգ...

Անհամեմատութիւնը քիչ մ'երկնէն և կա և քիչ մ'ոգէ:

Ազատութիւնն վայ եթէ կասկած ունի, բարեկամներու սէրոյն վրայ հաւատք կրնայի ունենալ սակայն:

Անոնք ալ պիտի լռանին ելեւ դիս... «Մեկնիլը՝ քեչիկ մը մեռնիլ է» կ'ըսէ Ֆրանսայիս: Բուն մարդ ասանկ հառնիլին է:

Գալդ օմայնն ձամանս եզած ինձի համար Թօփհանէի կառքերը...:

Եւ կը հառնիմ Արքատաս:

Բարեկամներ վրան կը յարձակին և կը գրկեն զիս և եթէ ոչ ձիս կը գրկեն, չատ խղդիլս չատ լայդ զանձ ամբողիկան սիմիէմով օդալցած օձքս լրջելու առաքման:

Եւ այս ընդունելութիւնը ամէն բան մոռցնել կուտայ ինձի:

—Մենք քեզի վաղը կ'ապահենք կոր կ'բանն ինձի ամէն կազմէ:

Եւ հանելուկը կը լուծուի:

Ծովագնացութեան տարեդարձիդ մէջ անհանգիստ պատրաստութիւնդ մը զոհ գացած կ'ի գարգացիս:

Աչխարհս տանգծմանի է վրէ և այս օրէն որ չպիտի գանուեցար անհնազան բան չէ որ չպահնաս մը և կամ չպահնաս մը որչափ ժամուն տեղը հանեմ, ինչպէս անհնազած չէ հարս մը որ սիրէ կնայրը:

Ինձի պէս անբազդ, ինձի պէս ապրատազ ըլլալու է ծ րէ որ զանազի չպահնաս մը մէջ որ... ժամանակին առաջ կը հանձի հանդնագնաց:

Մարթիլացիներու farceները նչանաւոր են, անշուշտ գիտէք: Բայց այս գլխուս եկածը ամէնէն հիանալի farceն է որ Մարթիլացի նաւապետ մը երբեք կրնար խաղալ իմ պայմաններուս մէջ գտնուող Հայու մը:

Ե. ՄԱՀԹԵՍԵԱՆ

ԿԱՆԱՑԻ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Մէկ չարաճճուն միջոցով հնարն կազմել երկու կռնացի կարեւոր Ընկերութիւններ, որոնք անպատին մէջ ունեցած են իրենց գեղեցկագործութիւնը: Գրպրտասեր Տիգրանց և Ագգանուէր Հայրենացը իրենց անջատ ցայտուածոյները ունեցան հանդիսացան գործունէութիւնն գործը՝ որ երկար տարիներէ ի վեր տերտղ անագորոյն ոչխիմին տակ կը կաղար: Այս տաքիս բանական խնդիր եղաւ հնախին անդամներու և հանգիստներու մէջ միտացում փոխաքը: Քանի որ Մամուլն ալ իր մասնակցութեան չափիկը բերաւ ու ազատական իր դերը պիտի ունենայ անոնց գործունէութեան չըշանին, ուրեմն կ'տրժէ որ հաստատութիւնը քիչ մը լուսաբանուի այդ հարցով: Այդ երկու կանոնի գործունէութիւնները անջատ բայց միասր ամրագրուած, այնքան մօտիկ, այնքան սերտ կապով պէտք է զգուշանան անոնց հայեացքի մարդին ու սրտին որ զանոնք երազի հետացնելու և իրարու գէմ պինելու ո և է չարամտութիւն չանցանք մը պիտի ըլլար: պիտի ըսեմ նոյն իսկ որ միամիտ, անչուշտ փոխադարձը ազգասիրա համերաշխութիւնն է:

Հայ ազգը գիտցած է մէ ինչ են այս երկու Ընկերութիւններու նպատակը: Ագգանուէր Հայրենացը գուարնութեան մէջ ունէր և նորէն պիտի ունենայ ազգային վարժարաններ: Իսկ Գպրոցասիրացը ունէր և պիտի հիմնէ իր մասնաւոր վարժարանը մանկապարտէզով, նախակրթարանով և վարժապետանոցով՝ մասնաւոր նպատակով մը: Երկուքն ալ ունին նաեւ ընտանեկան հոգ և տրամադրելի տեմերով երիտասարդներ՝ որոնք կը փոխադրին այն տարածութիւնն՝ որտեղ կը գտնուի գործունէութեան մը տալ իրենց աղջկանց վարժարանները:

Ամէն ոք պիտի լռանին ելեւ դիս... «Մեկնիլը՝ քեչիկ մը մեռնիլ է» կ'ըսէ Ֆրանսայիս: Բուն մարդ ասանկ հառնիլին է:

Գալդ օմայնն ձամանս եզած ինձի համար Թօփհանէի գառատութիւնը...:

Եւ կը հառնիմ Արքատաս:

Բարեկամներ վրան կը յարձակին և կը գրկեն զիս և եթէ ոչ ձիս կը գրկեն, չատ խղդիլս չատ լայդ զանձ ամբողիկան սիմիէմով օդալցած օձքս լրջելու առաքման:

Եւ այս ընդունելութիւնը ամէն բան մոռցնել կուտայ ինձի:

—Մենք քեզի վաղը կ'ապահենք կոր կ'բանն ինձի ամէն կազմէ:

Եւ հանելուկը կը լուծուի:

Ծովագնացութեան տարեդարձիդ մէջ անհանգիստ պատրաստութիւնդ մը զոհ գացած կ'ի գարգացիս:

Աչխարհս տանգծմանի է վրէ և այս օրէն որ չպիտի գանուեցար անհնազան բան չէ որ չպահնաս մը և կամ չպահնաս մը որչափ ժամուն տեղը հանեմ, ինչպէս անհնազած չէ հարս մը որ սիրէ կնայրը:

Ինձի պէս անբազդ, ինձի պէս ապրատազ ըլլալու է ծ րէ որ զանազի չպահնաս մը մէջ որ... ժամանակին առաջ կը հանձի հանդնագնաց:

Մարթիլացիներու farceները նչանաւոր են, անշուշտ գիտէք: Բայց այս գլխուս եկածը ամէնէն հիանալի farceն է որ Մարթիլացի նաւապետ մը երբեք կրնար խաղալ իմ պայմաններուս մէջ գտնուող Հայու մը:

Ե. ՄԱՀԹԵՍԵԱՆ

ԿԱՆԱՑԻ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Մէկ չարաճճուն միջոցով հնարն կազմել երկու կռնացի կարեւոր Ընկերութիւններ, որոնք անպատին մէջ ունեցած են իրենց գեղեցկագործութիւնը: Գրպրտասեր Տիգրանց և Ագգանուէր Հայրենացը իրենց անջատ ցայտուածոյները ունեցան հանդիսացան գործունէութեան գործը՝ որ երկար տարիներէ ի վեր տերտղ անագորոյն ոչխիմին տակ կը կաղար: Այս տաքիս բանական խնդիր եղաւ հնախին անդամներու և հանգիստներու մէջ միտացում փոխաքը: Քանի որ Մամուլն ալ իր մասնակցութեան չափիկը բերաւ ու ազատական իր դերը պիտի ունենայ անոնց գործունէութեան չըշանին, ուրեմն կ'տրժէ որ հաստատութիւնը քիչ մը լուսաբանուի այդ հարցով: Այդ երկու կանոնի գործունէութիւնները անջատ բայց միասր ամրագրուած, այնքան մօտիկ, այնքան սերտ կապով պէտք է զգուշանան անոնց հայեացքի մարդին ու սրտին որ զանոնք երազի հետացնելու և իրարու գէմ պինելու ո և է չարամտութիւն չանցանք մը պիտի ըլլար: պիտի ըսեմ նոյն իսկ որ միամիտ, անչուշտ փոխադարձը ազգասիրա համերաշխութիւնն է:

Հայ ազգը գիտցած է մէ ինչ են այս երկու Ընկերութիւններու նպատակը: Ագգանուէր Հայրենացը գուարնութեան մէջ ունէր և նորէն պիտի ունենայ ազգային վարժարաններ: Իսկ Գպրոցասիրացը ունէր և պիտի հիմնէ իր մասնաւոր վարժարանը մանկապարտէզով, նախակրթարանով և վարժապետանոցով՝ մասնաւոր նպատակով մը: Երկուքն ալ ունին նաեւ ընտանեկան հոգ և տրամադրելի տեմերով երիտասարդներ՝ որոնք կը փոխադրին այն տարածութիւնն՝ որտեղ կը գտնուի գործունէութեան մը տալ իրենց աղջկանց վարժարանները:

Բայց պրպտեն պետ պիտի ըլլար կարծել թէ անանձ միաձայով պիտի թերկեն բառագոյն գործունեութիւնը. անհրաժեշտ է որ անհնազան իրենց ուրոյն ընկերութիւնը, caisse, ինչպէս պիտի ունենան իրենց մասնաւոր պահանջները, գրագրութիւնը: Այդքան քանի չէ անհնազած. նոյն իսկ պիտի ըլլար հաստատ գործունեութիւնը անգամ, գրագրութիւնը: Այդքան քանի չէ անհնազած. նոյն իսկ պիտի ըլլար հաստատ գործունեութիւնը անգամ, գրագրութիւնը:

Ընկերութիւններուն գործունէութեան ծրագիրն էր. Ջնջել Գպրոցասիրաց մը, բարեկեցիկ չեզոք Հայաստիններու խօսակցութեան առաջին նիւթն և անոր վերաբերմամբ կարծիք յայտնել: «Ագգանուէր Հայաստան» և քանի մը օրէն պիտի ունենանք «Գպրոցասիրաց». այ ամէն Հայաստիի պարտականութիւնը պիտի ըլլայ ուժ առ, նպաստ տալ հաւասարապէս այդ երկու օգտակար Ընկերութիւններուն. մեզի կրճտանդ կ'ներայ ցաւիլ թէ գիտենք ազատ օրէնք գործել, կեն.»: Այս պէսով կը խօսէր, չատ չատելով երթալէ կրճտական պահանջը յրացնող այդ Ընկերութիւններուն վարիչ, և այս ոգին պէտք է ըլլայ ամէն գործարական գործիչ, առաքելասիրի մղիչ, ներգործող ուժը. այն ատեն միայն հայ կիները իրատնեցը պիտի ունենան գիտակից, ազատամիտ յարդանքի, որու պէտք է նպատ մարքի ու գործ տէր որոչ անհնազան կրնան ըլլալ:

ՅՈՒԼԻԱՆԷ ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ

ԲԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
ՆԻԿՈՄԻԴԻՈՅ ՄԷՋ

Ընկեր Բաբկէն Շահպազի Ի. տանհնաթատիւնը տեղի ունեցաւ Դ. օր, կիներու խումբ թատրոնի մը առջեւ, վիր առնելով անոնց դիրքը մարդկային ընկերութեան մէջ, անհատական պարտքերու և իրաւանց մասին անոնց ունենալիք որոչ տատիճանաւորութիւնը գնելով: Ճեառ Ծանրատելով անոնց մասնաւորական գործառնական պարտաւորութիւնները, որ լիուսի էին հեմնադատական գործերուն: Դարձեալ նոյն վարդերը, որ մի ժամանակ գործարած էին Աստղիկ տատարը, յետոյ նոյնպէս գործարած էին Աչխէհատի վանքի տարբ տեղը: Եւ այդ տօնը գործեալ կատարուած ամսի սկիզբուն և կոչուած էր Վարդավառի տօնախմբութիւն:

Այդ ըլլոր գիտէր Սամուէլը, այդ բոլոր նանդէսներին մասնակցեցեր էր նաեւ Ոչ սակաւ անգամ՝ խաղերի կամ գործութիւնների ժամանակ՝ տատցել էր նա տաղանչին գործատուը: Ոչ սակաւ անգամ Հայոց թագաւորը համբուրել էր նրա ձախկատ, կատարած քաջութիւնը տեսնելով:

Իսկ այժմ ներկայացուած էր մի նոր կրօնական պատերազմ: Արդեօք ի՞նչպէս կը մասնակցէր այդ պատերազմին ժողովուրդը, որ տակաւին ճնացել էր իւր հին, տատնդական նախատատարհութիւններին մէջ:— Այդ միտքը տարատիեցնում էր Սամուէլին, երբ նա ցած լճա ձիւց և ուղղեց Աչխէհատի վանքի տանին վրայ:

(Շարունակելի)

"ԱՐԵՒԵԼՔ„ի ԹԵՐԹՕՆԸ

ԲԱՖՖԻ

ՍԱՄՈՒԷԼ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ

(14)

Ե.

ԱՇԽԱՏՇԱՏԻ ՎԱՆՔԸ

Ամէն տարեմուտի սկզբում Հայաստանը կատարում էր այդ քաւութիւնը, մրկրտուելով Արածանիի սուրբ ջրով: Ամէն տարեմուտի սկզբում Հայաստանը կատարում էր և սիրոյ այդ սուրբ խորհուրդը, Աստղկայ տաճարին աղաւնիներ ձօնելով:

Բայց այդ աւանդութիւնը չատ հին էր և ուելի հին, քան թէ ժամանակների սկիզբը:

Երբ Սատուած մարքից մեզատոր կրկիրը չրհեղեղով — այդ համաչխարհական մկրտութիւնից յետոյ, Հայոց Նոյ Նահապետը առաջինը եղաւ, որ Նաւատարդի սկզբում, Արարատ լեռան գագաթից թռչրից տատուածային սիրոյ աւետարեր աղաւնին: Ցետոյ, դարս գալով տատապնից, նոյն լեռան տատրատում մատոյց հաշտութեան առաջին զոհը: Ծերունի նահապետի առանդատան որդին, Սեմը, Արարատից գալով Տարօն, և բնակուելով Սիմ լեռան տտորտում, նոսրթադրծից խորհրդատոր առանդութիւնը:

Անցան դարեր, անթուելի չատ դարեր, այդ աւանդութիւնը կատարվում էր Հայոց աչխարհում, մինչեւ նոյն աղաւնին յայտնուեցաւ Ցորդանի ջրերի վրայ:

Նոյն աւանդութիւնը սրբագործց Հին Քանոս Հայաստանը Վարդավառի տօնախմբութեամբ: Նոյն աւանդութիւնը սրբագործց և քրիստոնեայ Հայաստանը գարձեալ Վարդավառի տօնախմբութեամբ:

Այդ բոլորը գիտէր Սամուէլը, այդ բոլորը անցնում էր նրա մտքից, որպէս ազգային անմոռանալի յիշողութիւն:

Այն օրից, երբ Սամուէլը գնում էր Աչխէհատի վանքը, հօծհատատն տարի առաջ, երկու տպիտակ ղորխեր Տարօնի միջով տանում էին մի ծածկուած կառք: Հայոց երկրի վեց ՝նշանաւոր իչխաններ, ձիաների վրայ նատած, չորս տատակ էին այդ կառքը: Դրանք էին՝ Հայտնիից իչխանը, Արծրունեաց իչխանը, Ամատունեաց իչխանը, Սիւնեաց իչխանը և Մամիկոնեաց իչխանը: Կառքի ճակատին, որպէս սրբազան դրօչակ, փայլում էր մի արծաթիայ խաչ: Նրա առջեւից գնում էր Հայոց տաճի Լուսաւորիչը, երեսը սեւ և անթափանցիկ քողով ծածկած: Իսկ հետից գալիս էին վեց իչխանների զօրքերը՝ մօտ 5080 հոգի: Այդ քրիստոնէական հոգեւոր դիմատորութիւնը՝ խորին սրբազան ոգեւորութեամբ՝ անցնում էր Տարօնի միջով, և որտեղից անցնում էր, մեղում էր հեթանոս չորքաչաքի վրայ ան և տարատի: Կառքը տանում էր իր մէջ այն սրբատիւները, որ Լուսաւորիչը բերել էր իր հետ Կեսարիայից:

Դէմ տատաւոտ նոր էր լուսանում, երբ կառքը անցաւ Արածանին և մտանցաւ Գարքէի բարձրութիւնների: Այստեղ երկու ապիտակ ղորխերը կանգ առին և այլ եւս առաջ չը գնացին:

Բայց կառքի մերձենալը ահեղ տատուտմով ազդեց լեռների վրայ և դիցուհուէր անտառի խաղաղութիւնը վրդովուեցաւ: Հայոց տոհմային տատուածները զարթացան և կատարած գործերը խոսքիրով դարս գալ վազելին տաճարներից: Մի քանի ժամուայ մէջ Արձան քրմապետի, նրա որդի Դիմոտերէի և Մեսակէս քրմապետի զրօչի տակ հաւաքուեցան 6946 հոգի, որոնք թոլորը քաջերի և մեհեանների պաչտօնեաներ էին: Սկատուցաս արիւնահեղ կռիւը —քրիստոնէութեան և հեթանոսութեան կռիւը:

Արքազան անտառի խորքերից, որպէս մի հսկայական մրջնանոցի միջից, դարս խուժեց թագուտած զօրութիւնը և քանդեց լեռների բոլոր անցքերը ու բոլոր բարձր գիրքերը: Արձան քրմապետը գլխուտած էր և նրա որդին: Հայր և որդի զ'ան և նախատանդն խօսքերով մխնամարատեհան էին տրաւերում Հայոց իչխաններին, որ կռւում էին հայրենի տատուածների դէմ: Շուտով քուրմերը այնպիսի նեղ գրութեան մէջ գրիցին Հայոց իչխաններին, որ Մոզոց իչխանը ստիպուած եղաւ Լուսաւորչին փախցնել Մամիկոնեանների Ոզական ամրոցը, որ իչխանու ձեռքը չէնկնի: Փախչելու միջոցին Լուսաւորիչը իր կնաբերային բերած սրբութիւնները թագրեց անտատի մէջ, մի անյայտ տեղում:

Կռիւը տեւեց մի քանի օր և մի քանի չարաթ, մինչեւ Հայոց իչխանները նոր զօրութիւն ստացան: Յաղթութիւնը միտց քրիստոնէութեան կողմը: Արձան քրմապետը, նրա որդի Դիմոտերէն և Մեսակէս քրմապետը ընկան պատերազմի դաչտում, սուրբ ձեռքում, հերոսի պէս: Ընկան քուրմերից և 1038 քաջեր: Թաքել լեռան աքանչելի տաճարները կործանուեցան... Հայոց արեւտի և ճարտարութեան դիցեցիկ գործը ոչնչացաս...

Եւ միջատնած մեհեանների հարատութիւնը Հայոց նոր խաչակիրների ատարատութեան առարկայ դարձաս:

Ոսկին, արծաթը, մարգարիտը հեչտ էր կործանել, բայց այն գաչմանքը, որ միտցած էր ժողովրդի սրտի և տաղտհետ, այն հատատը, որ նա ունէր դէպի իւր տոդրնական տատուածները,—գրանք դեռ մնում էին և մնացին չատ դարեր այդ կործանումից յետոյ: Սուրբ և հատր չը կարողացան ոչնչացնել նրանց: Կրօնը փոխուեցաւ, բայց ժողովրդի վարքի տոհորութիւնները մնացին:

Դրանք այն տատարներն էին, որտեղ Նաւատարդի սկզբում կատարվում էր Վարդավառի աչխարհատատիր տօնախմբութիւնը: Այդ տօնախմբութիւնը հեթանոսական դարերում կատարվում էր տարուայ մէջ երկու անգամ, և ամէն անգամին մէջ թագաւորը և մեծ քրմապետը ներկայ էին դրանում:

Լուսաւորիչը նոյն տատարների տերդում հիմնեց առաջին արքեպիսկոպոսական տեղատը և Հայոց տատնի պրքեպիսկոպոսը, որ, պատրաստելով իր հին տատնը, կոչվում էր Աչխէհատի վանք: Վարդավառի տօնախմբութիւնը փոխեց Յիսուս Քրիստոսի այլակերպութեան տօնախմբութիւնով: Բայց «Վարդավառի» նախնական տոկորութիւնները մնացին: Դարձեալ տարին երկու անգամ յայտնվում էր տրուեղ հայոց քրիստոնեայ թագաւորը իր նախարարների և հայոց մեծ քահանայապետի հետ, և թագ էին տնում Աչխէհատի վանքի տանին վրայ:

(Շարունակելի)

ՊԱՏԱՍԽԱՆ ՉԿԱ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ-ՕՍՄԱՆԱԿԱՆ

Ընդհանուր տարածում ունեցող ամսագիր՝ նվիրված գրականության, արվեստի, գիտության, հասարակական կյանքի և տնտեսության հարցերին։ Ամսագիրը կհրատարակվի Թիֆլիսում 1908 թվականի հունվարի 1-ից։

Ամսագրի գները՝ տարեկան 6 ռուբլի, կես տարեկան 3 ռուբլի։ Առանձին համարի գինը 50 կոպեկ։

Ամսագրի գները կարելի է ուղարկել հետևյալ հասցեով՝ Թիֆլիս, Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյանի տպարանը։

Ամսագրի խմբագրությունը կգտնվի Թիֆլիսում, Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյանի տպարանում։

Ամսագրի խմբագիր-հրատարակիչ՝ Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ԵՎ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ-ՕՍՄԱՆԱԿԱՆ

Ընդհանուր տարածում ունեցող ամսագիր՝ նվիրված գրականության, արվեստի, գիտության, հասարակական կյանքի և տնտեսության հարցերին։ Ամսագիրը կհրատարակվի Թիֆլիսում 1908 թվականի հունվարի 1-ից։

Ամսագրի գները՝ տարեկան 6 ռուբլի, կես տարեկան 3 ռուբլի։ Առանձին համարի գինը 50 կոպեկ։

Ամսագրի գները կարելի է ուղարկել հետևյալ հասցեով՝ Թիֆլիս, Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյանի տպարանը։

Ամսագրի խմբագրությունը կգտնվի Թիֆլիսում, Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյանի տպարանում։

Ամսագրի խմբագիր-հրատարակիչ՝ Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ԵՎ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ-ՕՍՄԱՆԱԿԱՆ

Ընդհանուր տարածում ունեցող ամսագիր՝ նվիրված գրականության, արվեստի, գիտության, հասարակական կյանքի և տնտեսության հարցերին։ Ամսագիրը կհրատարակվի Թիֆլիսում 1908 թվականի հունվարի 1-ից։

Ամսագրի գները՝ տարեկան 6 ռուբլի, կես տարեկան 3 ռուբլի։ Առանձին համարի գինը 50 կոպեկ։

Ամսագրի գները կարելի է ուղարկել հետևյալ հասցեով՝ Թիֆլիս, Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյանի տպարանը։

Ամսագրի խմբագրությունը կգտնվի Թիֆլիսում, Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյանի տպարանում։

Ամսագրի խմբագիր-հրատարակիչ՝ Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ԵՎ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ-ՕՍՄԱՆԱԿԱՆ

Ընդհանուր տարածում ունեցող ամսագիր՝ նվիրված գրականության, արվեստի, գիտության, հասարակական կյանքի և տնտեսության հարցերին։ Ամսագիրը կհրատարակվի Թիֆլիսում 1908 թվականի հունվարի 1-ից։

Ամսագրի գները՝ տարեկան 6 ռուբլի, կես տարեկան 3 ռուբլի։ Առանձին համարի գինը 50 կոպեկ։

Ամսագրի գները կարելի է ուղարկել հետևյալ հասցեով՝ Թիֆլիս, Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյանի տպարանը։

Ամսագրի խմբագրությունը կգտնվի Թիֆլիսում, Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյանի տպարանում։

Ամսագրի խմբագիր-հրատարակիչ՝ Ն. Ն. Տեր-Մարտիրոսյան։

ՀԱՅՈՑ ՂԱԶԱԽԻ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ Ա. ՏԱՐՈՆԻ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՍԱՐԿԱՎԱԳԻ ՄԱՀՎԱՆ ԱՌԹԻՒ

Ի. Ս. Ղազախի Հայոց կաթողիկոսական վարժարանի տնօրէն Ա. Տարոնի Յովհաննէս սարկաւագի մահուան առթիւ ցաւակցական հեռագրեր ստացուած են Ս. Էջմիածնէն, Կ. Պոլսոյ Ս. Աթոռէն, Ս. Ղազարու միաբանութենէն, Վենետկոյ Մխիթարեան միաբանութենէն, Վիեննայի Մխիթարեան միաբանութենէն, Ս. Ղազարու միաբանութենէն, Ս. Ղազարու միաբանութենէն, Ս. Ղազարու

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՔԱՐԱՆ

Հրատարակվում է ամեն շաբաթ մի անգամ

Ընդունում է բոլոր տեսակ հայտարարություններ, որոնք տպվում են ամենամատչելի գներով։

Հայտարարությունների համար վճարվում է նախապես։

Հայտարարությունների համար պատասխանները ստանալու հասցեն՝ Կ. Պոլիս, Հանքարանի Ընկերության գրասենյակում։

Ամսական բաժանորդագին՝ Կ. Պոլսում 2 ղուրուշ, գավառներում՝ 2½ ղուրուշ։

Արտասահմանում՝ 3 ֆրանկ։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Հեռագրական հասցե՝ ՀԱՆՔԱՐԱՆ

Հեռախոս՝ Պերա 1-ին

ՀԱՆՔԱՐԱՆԻ ԱՇԽԱՏԱԿԻՑՆԵՐԸ

Ս. ՀԱՄԱՐՅԱՆ — Ֆրանսերեն լեզվի դասեր։ Ընդունում է Պերայում, Գալաթիայի Ֆրանկ թաղամասում, Ֆրանկ Ռեվանի 3-րդ փողոցում, թիվ 3։

Ա. ՓԱՐՍԱՄՅԱՆ — Ֆրանսերեն լեզվի դասեր։ Ընդունում է Պերայում, Գալաթիայի Ֆրանկ թաղամասում, Ֆրանկ Ռեվանի 3-րդ փողոցում, թիվ 3։

Ա. ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ — Ֆրանսերեն լեզվի դասեր։ Ընդունում է Պերայում, Գալաթիայի Ֆրանկ թաղամասում, Ֆրանկ Ռեվանի 3-րդ փողոցում, թիվ 3։

Ա. ՓԱՐՍԱՄ